

ע"פ 5067/22 - לייאון אריה אייל, יהב סחר בע"מ נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 5067/22

כבד השופט ד' מינץ

לפני:

המבקשים:
1. לייאון אריה אייל
2. יהב סחר בע"מ

נגד

המשיבת:
מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דיןו של בית המשפט המחוזי
בבאר שבע (השופט י' ליבדרו) מיום 14.6.2022
בת"פ 37975-11-17

תאריך ישיבה:
ו' באב התשפ"ב (3.8.2022)

בשם המבקשים:
עו"ד עוזי נകש; עו"ד שני פריג'ון

בשם המשיבת:
עו"ד מорן פולמן

החלטה

לפנינו בקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר בן 30 חודשים שהושת על מבקש 1 (להלן: המבקש) במסגרת גזר דין של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע (השופט י' ליבדרו) מיום 14.6.2022 בת"פ 37975-11-17; וכן על עיכוב העברת מחצית מהכספים שנתפסו בהליך לטובות פיצוי לנפגעי העבירה.

1. המבקש הוא מנהלה ובעל מנויותה של מבקשת 2 (להלן: החברה) אשר הפעילה מגרש למסחר בכל רכב משומשים. בהכרעת דין מפורטת מיום 10.11.2021 הורשו המבקש והחברה, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של

עמוד 1

קיבלת דבר במרמה בנסיבות חמירות, זיוג בנסיבות חמירות, שימוש במסמך מזויף, הסעה בכלי תחבורה מסוכן, הלבנתה הון ואייסור עשיית פעולה ברכוש אסור.

2. מהכרעת הדיון עולה כי המבוקש, באמצעות החברה, זייף מסמכים והשתמש בהם תוך שהוא מציג מצגי שווא לחברות ביטוח ולגורמים אחרים על מנת לקבל בעלות בכלי רכב שהוכרזו כ"אובדן להלכה" והגעו לידי לצרכי שיקום. בין היתר הוצגו מצגי שווא לפיהם כל הרכב תוקנו על ידי מוסך מורשה שהיה בעלותו של נאשם נוסף בפרשה, שעה שבפועל התקיונים נעשו על ידי מוסך בלתי מורשה שהיה בעלות המבוקש. בהמשך, לאחר שקיבל המבוקש את הבעלות בכלי הרכב, הציג מצגי שווא לרכשייהם בכך שלא ידע אותם באופן מלא על עברם של כל הרכב, על הליך השיקום הקЛОקל ועל מצג השווא שהציג לחברות הביטוח. עוד עולה מהכרעת הדיון כי המבוקש הטמייע את הכספיים שקיבל ממיכרת כל הרכב בחשבונה של החברה ועשה בהם שימוש לטובת תשלום לספקים ולצורך תפעול שוטף של העסק בכוונה להסתיר את מקורות.

3. בגזר הדיון מיום 14.6.2022 הושתו על המבוקש 30 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלוויים, ועל החברה הושת קנס. עוד הורה בית המשפט על חילוט רכוש, ובכלל זה על חילוט מחצית המAssets שנפתחו במסגרת ההליך לטובת פיצוי לנפגעי העבירה ועל חילוט המחצית השנייה לטובת אוצר המדינה.

4. המבוקש והחברה הגיעו לבית משפט זה ערעור המופנה הן נגד הכרעת הדיון והן נגד גזר הדיון, ועמו את הבקשה שלפני לעיכוב עונש המאסר בפועל שהושת על המבוקש; כמו גם את העברת מחצית הכספיים שחולטו לטובת נפגעי העבירה. המבוקש טען באրיכות לגבי המעשימים בהם הורשע והציג כי לא הייתה כל כוונת מרמה במעשיו; כי תיקון כל הרכב נעשה באופן נאות ותוך שימוש בחלקים שהוגשו בדיון; כי בעליו של המוסך מורשה אישר את התקיונים זוכה ממשמה; כי תיקון של כל הרכב במוסך לא מורשה וקובלת אישור על התיקון ממוסך מורשה הם פרקטיקה נוגגת ומקבילה בתחום רכבי "אובדן להלכה" אשר נפסלה לראשונה במסגרת הכרעת דינו של בית המשפט המקורי; כי גם הקביעה לפיה היעדר דיווח מצד סוחר רכב על כך שכלי הרכב אותו הוא מוכר הוכרז כ"אבדן להלכה" היא קביעה תקדיםית; כי בנגד לתקין מרמה אחרים, הגורמים המרומים לא נזקקו אלא התעשרו בעקבות העבירות; וכי רוב הרוכשים אף שיבחו את המבוקש ואת היותו זמין להם בכל תקופה שהתעוררה ברכב. נכון כל אלה סבור המבוקש כי סיכויו של ערעור להתקבל טובים, וכי נסיבות ביצוע העבירות תומכות בקבלת הבקשה.

5. עוד נטען כי תקופת המאסר שהושתה על המבוקש היא קצרה יחסית וקיים חשש שהוא ירצה את מלאו עונשו לפני שמייעת ערעורה. כמו כן, המבוקש נעדר עבר פלילי וברובו המכريع של תקופת ההליך המשפטי הוא לא היה נתון בתנאים מגבלים. הוא התייצב לכל הדיונים, הגיע אלפי מוצגים בהסכם, יותר על העדתם של عشرות עדי תביעה ואף נקבע בהכרעת הדיון שלא ניתן לומר שהוא ניהל הגנת סרק. ולבסוף, נסיבותו האישיות גם הן תומכות בקבלת הבקשה. זאת בין היתר בשים לב למצבם ולגילם של ילדיו; למצבו המשפטי; לכך שבמהלך מעצרו הוא הותקף על ידי אסיר ונזקק לטיפול רפואי; לכך שבעקבות הסתבכוו בהליך הרגע הרעה משמעותית במצבו הנפשי; לכך שנרגמו לו נזקים כספיים עצומים שמקורים בהתרשלות בטיפול ובשימוש כל הרכב שנפתחו.

6. בדיון שהתקיים לפני טענה בא-כוח המשיבה כי דיון הבקשה להידחות. הקביעות בהכרעת הדיון מבוססת על התרשםות בית המשפט מה מבוקש וממהימנותו. בנסיבות אלה, סיכוי הערעור אינם גבוהים. כמו כן, חלקם רבים בהכרעת הדיון נסמכים על הودאה של המבוקש בנסיבות כך שאף אם ערכאת הרגע תתעורר, הוא לא יזוכה לחלווטין.

בהכרעת הדיון נקבע גם שהמבקש פועל בתחום ובשיטות למשך זמן רב לטובת בצע כסף, היה מוכן לסקן אנשים רבים ובנה מערכת שלמה של מרמה. נעשה שימוש בחALKI חילוף לא ראויים כאשר לא ניתן היה לדעת על כך. אלה הם בדיקות המעשיות שביקש החוקק למנוע, ואף אם בסופו של דבר לא נגרם נזק, פוטנציאלי הנזק הוא ממשועות. על רקע זה, המשיבה סקרה כי אין הצדקה שהמבקש לא יחל בריצוי עונשו.

7. לאחר עיון בבקשתו ונספחיה ולאחר שמייעת הצדדים בדיון שלפני, הגיעו למסקנה כי דיון הבקשה להתקבל. מבלי להביע עמדה בדבר סיכוי קבלת טענות המבוקשים בערעורם, לא ניתן לומר כי מדובר בערעור המופנה במלאו כלפי קביעות עובדה ומהימנות. על רקע זה, ובשים לב לתקופת המאסר שהושתה על המבקש; לכך שהוא נעדר עבר פלילי; לעובדה שלאורן רוב תקופת ההליך הוא היה משוחרר ללא תנאים מגבלים והקפיד להתייצב לדיוונים; לנסיבות האישיות שלו ולאירועים שחוווה במעצרו – אני סבור כי יש מקום לסתות מן הכלל ולהורות על עיכוב ביצוע עונש המאסר שהושת עליו.

8. בכל הנוגע לבקשתה לעיכוב העברת מחצית כספי החילוט לטובת נפגעי העבירה, בהתאם לתקנה 10 לתקנותהסמכניים (סדרינולעניז'ילוטרכוש), התש"ל-1990 (החלה בעניינו בהתאם להוראות סעיף 23 לחוק איסורה לבניהון, התש"ס-2000 וסעיף 36 לפקודתהסמכההסמכניים [נוסח חדש], התשל"ג-1973), אינלבצעhilot אלאלחרשפסק הדיבבלה'ר הפלילי בו הוא ניתן הפרלחלו. משהגשו המערער והחברה ערעור על ההחלטה הדיון וגורר הדיון של בית המשפט המחויז, ממילא מעוכב ביצוע החילוט.

אני מורה אףוא על עיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל שהושת על המבקש עד להכרעה בערעור. התנאים והערביות שנקבעו בבית המשפט המחויז יעדמו בעינם.

ניתנה היום, ז' באב התשפ"ב (4.8.2022).

שפט